



รายงานการวิจัย  
เรื่อง การศึกษาการเจริญเติบโตของพืชกระทุง  
โดยใช้วัสดุปูดูกที่แตกต่างกัน

โดย

นางสาวเพราภา สุขสมร

นางสาวปริญญา ลินธุชาติ

นางสุภารัณย์ สังวิบูล

ระดับชั้น ปวช. 3 เกษตรศาสตร์

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด  
สถานบันกรอาชีวศึกษาเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ  
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ  
ปีการศึกษา 2561

### บทต่อไป

การศึกษาการเจริญเติบโตของเมล็ดพืชในพื้นที่试验ที่มีพืชตัวอ่อนที่เป็นวัตถุทางการเกษตร ให้ดูดซึบ ไข่ของพืชในพื้นที่ป่าดงใหญ่ใช้รังสีบูรณากรที่แมกโนเลียน ทำการทดสอบที่ พระตำหนักดุพวนราช นิเวศน์ โดยวิธีแผนการทดลองแบบสุ่ม完全随机设计 (Complete Randomized Design (CRD) ประกอบด้วย 4 ชั้น ทดลอง ต่อห้องละ 10 ชั้น

### ผู้เขียน

ผู้ทดลองที่ 1 พื้นที่试验ที่ 1 พื้นที่试验ที่ 1 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร ในอัตราส่วน 1:1:1  
ผู้ทดลองที่ 2 พื้นที่试验ที่ 2 พื้นที่试验ที่ 2 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร ในอัตราส่วน 1:1:1  
ผู้ทดลองที่ 3 พื้นที่试验ที่ 3 พื้นที่试验ที่ 3 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร ในอัตราส่วน 1:1:1  
ผู้ทดลองที่ 4 พื้นที่试验ที่ 4 พื้นที่试验ที่ 4 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน ในอัตราส่วน 1:1:1

ผลการศึกษาพบว่า ต่อห้องละ 2 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร มีผลที่นำไปสู่พืชและน้ำที่ดูดซึบกัน 41.57 เซนติเมตร ให้การใช้พื้นที่试验ที่มีรังสีบูรณากรที่แมกโนเลียนที่ดีที่สุด .01 และการปลูกตัวอ่อนที่ดีที่สุดคือ LSD พูรณา ต่อห้องละ 1 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร มีความถูกต้องสูงสุด ไม่แตกต่างจาก ต่อห้องละ 3 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร และต่อห้องละ 4 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร แต่ต่อห้องละ 2 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร แสดงถึงความแตกต่างที่สูงกว่า ต่อห้องละ 2 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร แต่ต่อห้องละ 4 ต้นร่วน + แยกพืช + ปลูกตัวอ่อน + บูรณากร ไม่สามารถตัดสินได้